

cemi, v Dol. Rakousích (tzv. Weinviertel). Výskyt tohoto druhu v ČSR je nutno pokládat v minulosti za pravděpodobný, ale ne zcela potvrzený; v současné době na našem území neroste.

Celkové rozšíření: Ojedinelé lokality ve Španěl-

sku, Rakousku, Maďarsku, Jugoslávii a Rumunsku; souvislejší rozšíření v j. a stř. části evropského SSSR, Zakavkazi, sv. Turecku, Střední Asii, j. Sibiři, Mongolsku, Íránu, Afghánistánu a Kašmiru. — Mapy: AELLEN 1960-1961: 701 (rakouské lokality nepřesně vyznačeny na území ČSR); SCHUBERT et al. Wiss. Z. Univ. Halle, ser. math.-natur., 30: 110, 1980.

8. *Axyris* L. — bříšť

Axyris LINNAEUS Sp. Pl. 979, 1753.

Jednoleté byliny se střídavými, celistvými listy, hvězdovitě chlupaté. Květy jednopohlavné, jednodomé, s okvětím 3(-5)cípým, tyčinky 3-5, blizny 2. Nažka vertikální, na vrcholu s dvouuločným křídlem. Zárodek podkovovitě zakřivený. — 5-6 druhů v Eurasii od Povolží a Kavkazu po Dálný Východ.

1. *Axyris amaranthoides* L. — bříšť sibiřský

Axyris amaranthoides LINNAEUS Sp. Pl. 979, 1753.

EXSİKÁTÝ: Extra fines: Gerb. Fl. SSSR, no 3512. — KARO Pl. Dahur., no 236.

Lodyha přímá, jednoduchá nebo řídce větvená, asi 25-80 cm vys. Listy celistvé, vejčité kopinaté až úzce kopinaté, celokrajné, krátce řapíkaté, svrchu téměř lysé, naspodu hustě chlupaté. Samčí květy v klubičkách, skládajících na konci větvi krátké lichoklasy, cípy okvětí s patrnou stř. žilkou; samičí květy po 1-3 v úžlabí listů pod samčími květenstvími, okvětí blanité, za plodu vytrvávající a jen málo zvětšené. Naž-

ky obvejcovité, 2,5-3,5 mm dl., červenohnědé. VII-VIII. Tf.

V ČSR se vyskytl jednou pomíjivě na rumišti u Liberce (HOUBEK Preslia 28: 196, 1956). Původní areál sahá od Povolží přes Sibiř a Mongolsko do Japonska a Číny; zdomácněl je v Severní Americe. Hojně zavlékán do z. oblastí evropského SSSR, vzácněji pomíjivě do stř., s. a z. Evropy.

Poznámka: Kromě tohoto druhu byly do stř. Evropy jednorázově zavléčeny *A. prostrata* L. s větviemi poléhavými a listy téměř okrouhlými a *A. hybrida* L. s listy na koncích tupými, po obou stranách chlupatými, oba původem z kontinentální Asie.

9. *Kochia* ROTH — bytel

Kochia ROTH J. Bot. (Schrader) 1800/1: 307, 1801. — Syn.: *Bassia* ALL. sect. *Kochia* (ROTH) A. J. SCOTT Feddes Rept. 89: 107, 1978.

Lit.: AELLEN P. (1954): *Kochia*. In: Ergebnisse einer botanisch-zoologischen Sammelreise durch Iran. Mitt. Basler Bot. Ges. 2/1: 4-16. — BURYGIN V. A. [red.] (1971): Izeň—*Kochia prostrata* (L.) Schrad. Taškent. — SEMIOTROČEVA N. L. (1971): Kariostatika odnoletnikov roda *Kochia* Roth. Izv. Akad. Nauk Kazach. SSR, ser. biol., 1971/6: 31-36. — GRÜLL F. (1972): *Kochia densiflora* (Turcz.) Aellen v nápadné facií na trati Brno-Maloměřice. Zpr. Čs. Bot. Společ. 7: 107-110. — SEMIOTROČEVA N. L. (1974): Kariostatikačeské issledovanija roda *Kochia* Roth. Vestn. Akad. Nauk Kazach. SSR 1974/9: 74-76. — WEINER E. (1982): Infraspécifické Taxa von *Kochia scoparia* (L.) Schrader. Mitt. Florist. Kart. Halle 8: 71-75.

Jednoleté byliny nebo polokeře se střídavými, většinou úzkými listy, ± chlupaté jednoduchými chlupy. Květy oboupohlavné (vz. zčásti jednopohlavné), po 1-4 přisedlé v paždí listů, bez listěnců, skládající lichoklasy na konci větvi. Okvětních cípů 5, v hor. části dovnitř sehnutých, každý za plodu s křídlovitým nebo hrbolkovitým výrůstkem; tyčinek 5; blizny 2, ± dlouze papilnaté, červené. Nažky horizontální, zploštělé kulovité, s kožovitým oplodím. Semeno smáčklé, v obrysu okrouhlé, hladké; zárodek podkovovitě zakřivený, zelený. — Asi 15-20 druhů převážně v mírném pásmu Eurasie, též v z. části Severní Ameriky, v s. a j. Africe (australské druhy, někdy sem počítané, patří zřejmě do samostatných rodů), adventivně i jinde. — Anemogam.

Poznámka: Všechny 3 naše druhy rodu *Kochia* (a řada dalších) mají v listech zvláštní uspořádání asimilačního pletiva - tzv. věncových buněk - podél cévních svazků; věncové buňky tvoří na průřezu (na rozdíl od rodů *Atriplex* a *Salsola*) oblouk jen kolem dřevní části cévních svazků.

- 1a Polokeře . . . . . 1. *K. prostrata*
b Jednoleté byliny 2
2a Listy čárkovité, na průřezu půlkruhovitě; okvětní cípy hustě přitiskle chlupaté, většinou s tmavozelenou trojúhelníkovitou skvrnou s křídlovitými výrůstky . . . . . 2. *K. laniflora*
b Listy čárkovité až úzce podlouhlé, ploché; květní cípy většinou lysé, jen na okraji brvitě, bez